

RAPORTUL VICEPRIMARULUI

Bálint József

2008-2009

Nu se întâmplă în fiecare zi, ca viceprimarii să fie solicitați să scrie un raport privind activitatea lor. Și asta tocmai în timpul concediului de odihnă, într-un sfârșit de săptămână, un raport despre activitatea pe 15 luni. Se poate și astfel aprecia, evalua, activitatea altcuiva, cerând socoteală, făcând paradă de funcția proprie.

O parte din acest răspuns: versiunea prescurtată a raportului pe anul 2008, este disponibilă de nouă luni și pe site-ul primăriei. Se pot pune și întrebări. Dar, chiar așa, cerând socoteală.

Cine a făcut armata știe că nu este permis să nu respecti un ordin. Nu obișnuiesc să dau bir cu fugiții atunci când mi se cere socoteală.

Așa că, să urmeze raportul despre activitățile desfășurate în ultimele 15 luni, ca viceprimar în Sfântu Gheorghe. Raportul este punctual, pe diferite domenii de activitate, fără să uit, că trebuie să dau socoteală și pentru țelurile nerealizate.

Printre altele, va fi vorba despre activitățile desfășurate în cadrul primăriei, despre experiențele orelor de audiențe, despre problemele romilor, despre probleme economice și de urbanism, despre sarcinile care mi-au fost repartizate sau pe care mi le-am asumat în mod voluntar.

1. În Primărie.

Atunci când am venit la primărie, abia dacă știam în ce parte se deschid câteva din ușile de aici. Aveam informații puține chiar și despre funcționarea birourilor repartizate. Direcția Finanțelor Publice Municipale, Serviciul Economic, Compartimentul Pășuni, Păduri și mult menționata Dezvoltare...

Până astăzi aceasta continuă să fie un mister pentru mine, pentru că nu este de găsit.

Direcția Finanțelor Publice Municipale: - o instituție inventată pentru supărarea contribuabililor, deoarece toți cei care primesc o scrisoare de la această instituție recurg imediat la formulări ostentative. Aici se stabilesc și se percep impozitele și taxele locale, care reprezintă o parte semnificativă din veniturile municipiului. Aici se desfășoară o muncă de rutină, obositoare și enervantă, este locul de întâlnire dintre contribuabilul nervos și angajatul istovit. Aici lucrează treizeci de persoane, din care tot mai multe sunt pe pragul de a ceda nervos. Mai trebuie doar să le subapreciem munca, să le amenințăm cu reducerea de personal și deja se escaladează ajungându-se la limite.

Serviciul Economic: - prost organizat, sunt prea multe instrucțiuni, este o unitate aflată încă într-un stadiu rudimentar, a cărei menire ar fi să țină evidența activităților economice din municipiu, să le folosească și să le valorifice. Uneori Biroul de Achiziții Publice este în subordinea lui, alteori nu, iar cauzele acestei harababuri sunt multiple. Aici aparține și Biroul Locativ și împreună cu acesta, sunt treisprezece angajați în total în acest departament, din care doi sunt îngrijitori în cimitirul comun.

Compartimentul Pășuni, Păduri: ar fi important, dar încă tot nu este clar din ce anume ne gospodărim. Mai sunt încă cereri legitime pentru retrocedări de teren.

Dezvoltarea: este cel mai frumos lucru care mi-a fost repartizat, un adevărat miraj, pentru care astăzi există cel puțin, un concept și are un sfert de angajat.

Ce am făcut în timpul care a trecut?

În ceea ce privește biroul de taxe și impozite, în câteva zile am reușit să cunosc destinația și modul de funcționare al birourilor. Am văzut că unul din birouri nu avea nici măcar geam, era o căldură insuportabilă, de aceea am cerut să se monteze imediat o instalație de aer condiționat. Lucru care se pare că nu s-a putut face până atunci. Toată instituția suferea de lipsă de spațiu, multe acte erau depozitate pe jos, iar clădirea nouă pentru biroul de taxe și impozite exista doar pe hârtie. Prin reamenajarea pe două nivele a unui

depozit, am soluționat temporar această problemă. Până la sfârșitul anului am mai câștigat un birou, pe care l-am și amenajat.

În perioada aglomerată din primăvară, pentru plata taxelor și impozitelor am asigurat timp de două zile posibilități de plată în localitățile Chilieni și Coșeni. În septembrie, am deschis un nou birou de taxe, situat la intersecția bulevardelor în zona semaforului.

Între timp am creat un format mai agreabil pentru scrisorile de somație, dar este adevărat că destinatarii nu se bucură nici acum pentru ele.

Serviciul Economic – am propus reorganizarea lui totală, și anume să se ocupe de contractele de închiriere și de concesiune: să intre în cercul lui de sarcini, gestionarea activelor, reglementarea și verificarea contractelor, reșezarea în limite normale a chiriilor și concesiunilor, explorarea de noi surse de venituri.

Din concepția vizată a fost aprobată doar o versiune foarte slabă a acesteia. Trei angajați și-au găsit „stăpân”, doi au fost transferați și există doar un singur angajat nou, și asta după o jumătate de an de târăgăneală.

Cam atât despre afirmația că am angajat atâția oameni câți am vrut și că am primit și o grămadă de birouri noi. Ca să nu mai vorbim despre faptul că angajații noi din subordinea mea sunt puși la microscop, scriu rapoarte săptămânale, trebuie să asculte păreri subestimative ale celor „competenți”, în loc să aibă parte de ajutor și să se bucure de sprijin în această fază de început...

Între timp au mai apărut și alte sarcini. În primărie nu a existat deloc activitate de protecția muncii, acest lucru a ieșit la iveală cu ocazia unui control. Organizarea acestei activități, echiparea și angajarea personalului mi-au revenit mie. Colegei pe care am angajat-o, nu i-a venit să creadă că nu am organizat examenul doar de ochii lumii, pentru că postul oricum ar fi fost deja destinat cuiva anume.

În primăvară, cadrele de conducere din instituție au fost chemate la o instruire pentru evitarea situațiilor de catastrofă. Până la mijlocul lunii mai, am fost singura persoană din județul Covasna care a participat la acest curs.

Făcând un rezumat al celor spuse mai sus, putem constata că în sfera mea de responsabilitate intră partea de încasare a banilor împreună cu toate neplăcerile legate de acest lucru.

Remarca mea este că, taxele și impozitele au un nivel adecvat, colectarea lor este bună, de multe ori personalul este suprasolicitat, epuizat, iar condițiile de muncă și salariile au un nivel scăzut.

Contractele de închiriere și de concesiune au un nivel al prețurilor foarte scăzut, modificarea lor presupune o muncă intensă, personalul disponibil este instruit corespunzător și dornic de acțiune, dar este necesară mărirea numărului personalului.

Încă din primele zile de activitate în primărie, mă străduiesc să-i ajut pe toți colaboratorii mei, indiferent dacă sunt sau nu în subordinea mea, în același timp am primit și eu, de la majoritatea dintre ei, susținerea necesară.

Constat cu regret, că atmosfera din primărie este una neplăcută, mediul este unul tensionat, angajații nu se simt în siguranță și toate acestea au un efect negativ care se manifestă la serviciul clienți, în privința capacității de muncă și în raporturile interumane.

Un primar sociolog ar fi putut să obțină și opusul acestei stări, situații...

1. Audiențe

Locuitorii se pot adresa personal, cu problemele și plângerilor lor, primarului și viceprimarului. Pentru aceasta sunt rezervate orele de audiențe sau așa cum sunt numite în primărie, "ore de ascultare". Orele mele de audiență, ca viceprimar, sunt miercuri de la ora doisprezece și au loc în biroul meu. De regulă sunt căutat de 8-10 persoane. Cei mai mulți vin cu probleme sociale, dar mai sunt și cei cu probleme legate de terenuri, de construcții, de impozite dar și cu probleme de altă natură. Numărul celor care au probleme de locuințe se ridică la câteva sute. Nu este un lucru ușor, sunt mulți cei care solicită locuințe, posibilitățile sunt reduse și nici nu intră în responsabilitatea mea. O perioadă le-am explicat celor interesați că este în curs de construcție blocul cu locuințe sociale, că se constituie o comisie de evaluare, din ceea ce am auzit și eu de la primar. Să nu spunem fiecare altceva. Am dat termen noiembrie (2008), apoi decembrie, ceva mai târziu februarie, apoi aprilie și așa mai departe. Locuințele terminate și astăzi stau libere, iar cei cu bani puțini și fără locuință se îndatorează tot mai mult. Primarul, viceprimarul au locuință, colegii consilieri locuiesc și ei undeva.

Astfel se transformă ora de audiență în oră de ascultare. Ei povestesc, noi ascultăm și promitem de toate. Am reușit totuși să soluționăm probelemele câtorva dintre ei. Nu au fost cazuri deosebite, dar îți lasă un sentiment plăcut.

La început, veneau în majoritate romi, din zona Örkő. Așa s-a născut ideea să discutăm problemele lor la centrul comunitar de la Örkő, de două ori pe lună, joi după

masă. Astfel, ziua de miercuri, înainte de masă, a devenit una mai liniștită, am reușit să cunosc mai bine colonia de romi, iar familia mea a făcut cunoștință cu puricii.

Foarte mulți sunt reclamanții care revin cu problemele lor. Ei își caută dreptatea fiind încrezători în schimbarea persoanelor după alegerile electorale locale. Mulți sunt îndreptățiți să o facă, dar sunt și mulți cei care au prejucii pretinse. În multe cazuri este nevoie de constatări la fața locului, alteori de studierea unor documente. Probleme cu terenuri nerezolvate, imobile confiscate, autorizații neacordate. Taximetriști, constructori, săraci și frustrați. Toată lumea așteaptă rezolvarea cazului său, sau cel puțin o promisiune.

Am reușit să soluționăm o zecime din cazuri pe loc și încă atâtea au șansă de soluționare. Dar și restul primesc cel puțin o vorbă bună, un sfat sau o îndrumare.

2. Problemele romilor

Astăzi, 6-7 procente din populația municipiului Sfântu Gheorghe sunt de naționalitate romă. Marea majoritate dintre ei au limba maternă limba maghiară și la recensământ s-au recunoscut maghiari. Media lor de vârstă este mai mică decât a populației maghiare, numărul lor efectiv și raportul lor la numărul total de locuitori este în creștere. Însă, condițiile lor de viață sunt deplorabile. Fără să le acordăm un ajutor, este de neconceput integrarea lor, fără acest ajutor poate că noi vom fi cei integrați.

M-am oferit voluntar să ajut această comunitate. Și asta nu cu donații, nu cu promisiunile dinainte de alegeri, ci prin îndrumarea lor pentru a deveni o comunitate care desfășoară o muncă utilă pentru societate. Dacă ne așteptăm ca ei să se îndrepte înspre stilul nostru de viață, atunci noi suntem cei care trebuie să-i ajutăm.

Sacrificându-le caii, confiscându-le căruțele, străduțele din zona Örkő nu vor fi mai circulabile, căruțele nu vor fi înlocuite cu autobuze, asigurându-le condiții de trai civilizate, ei vor renunța voluntar la această problemă cu care ne confruntăm zilnic, care ține de creșterea cailor.

Ce am făcut până acum pentru acest caz?

În primul rând, nu am mărșăluit doar între ei în campania electorală. Prin orele de audiență m-am apropiat de ei, de problemele lor, de puricii lor.

Am reorganizat parțial aprovizionarea lor cu lemne de foc. Din exterior, necunoscătorii văd doar că ei fură lemne din pădure. Se întâmplă destule astfel de cazuri. Dar majoritatea adună lemnele uscate de pe jos, chiar și iarna de sub zăpadă, apoi plătesc pentru ele la punctele de control. Marile furturi nu se fac cu căruțele țiganilor, trase de mârtoage.

Anul trecut în august am reluat proiectul legat de problematica romilor (FRDS), la a cărui evaluare pozitivă am contribuit și eu. Mai adaug faptul că m-am angajat să execut gratuit derularea acestuia, ceea ce a însemnat o economie de 4000 de euro pentru primărie.

În vara acestui an am organizat un program de muncă obștească pentru curățirea albiei din amonte de oraș a pârâului Debren. Cei care au lucrat acolo au participat ca voluntari, iar celor care au ajutat în derularea activității li s-a promis un ajutor ocazional, majoritatea dintre ei și-au efectuat orele de muncă comunitară în schimbul amenzilor primite, însă banii promiși, deși erau puțini, nu i-au primit nici până astăzi. Să-i plătească cine i-a pus să lucreze. Frumoasă atitudine.

3. Urbanism

De-a lungul anilor am constatat în ce situație problematică se află municipiul Sfântu Gheorghe din punct de vedere al sistematizării și al urbanismului, ultimele decenii și-au lăsat amprente puternice în aspectul urbanistic al orașului, care pot fi considerate chiar răni.

Ultimele decenii ale comunismului au distrus structura de până atunci, însă această transformare a rămas neîncheiată, astfel părțile vechi ale orașului au rămas știrbite, iar cele noi sunt ca niște plombe, circulația este dificilă.

În anii nouăzeci a început sistemul de construcții private, în primul rând s-au construit locuințe pe tot teritoriul orașului, majoritatea în zonele periferice, apoi în zona „Kertváros” și în zona Kolcza.

Lipsa concepțiilor pe termen lung, lucrările pripite, interesele individuale și ambițiile personale au dus la situația în care suntem astăzi.

Nu este ușoară calea de ieșire din această situație, dar atunci când m-am angajat ca să contribui prin funcția mea de consilier la îmbunătățirea acestei situații, a fost o decizie bine întemeiată, fondată și responsabilă. Atunci când eram extern am constatat deseori faptul că în spatele multor decizii stau interesele personale, că pregătirea

profesională este pusă sub semnul întrebării, că răzbunarea personală este și ea un fenomen frecvent.

Aceste lucruri negative am intenționat să le elimin, acum însă din interior. Pentru aceasta am primit eu - și ceilalți consilieri, sprijinul și încrederea alegătorilor.

Ca membru al comisiei de urbanism, ca președinte al acestei comisii, de asemenea ca viceprimar, m-am străduit să reprezint interesele acelor care m-au ajutat să obțin aceste funcții, ale acelor care au încredere în mine și care contează pe mine.

De aceea, încerc să-i sprijin pe toți cei care vreau să construiască, să înfrumusețeze, să dezvolte, ținând cont de interesele individuale și de interesele comunității.

Am susținut și susțin eliberarea autorizațiilor cât mai simplu și cât mai repede posibil, ajutându-i astfel pe solicitanți. În același timp sunt adeptul modului de tratare egal, adică dacă suntem mai indulgenți cu unii, atunci să nu fim exagerat de exigenți cu alții. Aici menționez că: acoperirea ilegalităților este un delict mai grav decât tolerarea lor.

Pot doar să regret, că nu intră în atribuțiile mele departamentul de urbanism, investițiile în construcții și aceasta probabil din motive de natură politică, dinainte bine gândite. Dar să nici nu fiu consultat în această temă, să fiu exclus din toate deciziile din acest domeniu?

Dar este și mai jignitor faptul că în birourile din Serviciul Economic, Studii și Programe, aflat în subordinea mea, deciziile privind modernizarea clădirilor din patrimoniul orașului, schimbările funcțiilor lor și activitățile conexe legate de acestea se iau prin ocolirea persoanei mele.

Nu sunt fapte de colaborare nici acelea care privesc punctele din buget susținute de mine sau de fracțiunea partidului civic, care au fost plivite sau deturnate.

În felul acesta nu s-a făcut din centrala termică internat, nu au ajuns la timp bani pentru plata celor care au curățat albia pârâului Debren, așa au rămas în stare deplorabilă multe din clădirile noastre.

Dar am rămas cu șantierul de la hotelul Bodoc, cu clădirea poștei adormită sub un voal, cu vârfurile bordurilor desfăcute, cu amânarea pe viitor a propunerilor pentru modernizarea unor străzi deja planificate, cu aleile roșii care au devenit din nou gri, cu o mulțime de promisiuni învelite în câteva realizări costisitoare.

După toate aceste, putem spune că este o minune că am reușit să amenajăm puțin clădirile din cimitirul comun, să păstrăm structura câtorva dintre clădirile noastre.

Aceasta nu înseamnă cooperare. Această este o evicțiune cu orice preț, cu o planificare și cu o execuție precisă. O imagine nocivă, care situează interese individuale și de grup deasupra intereselor comunității.

Eu am luat în serios toate lucrurile la care m-am angajat. Persist în ideile mele, atât ca viceprimar, cât și ca simplu consilier, sau ca simplu cetățean al orașului, așa cum am făcut-o ani de zile.

4. Economie

Mi-am ocupat actualul loc de muncă, venind cu o experiență de 18 ani ca manager de firmă și cu cunoștințe economice semnificative. Bilanțurile anuale ale firmelor conduse de mine timp de 18 ani ieșeau mereu cu profit, în împrejurări în care indicatorii economici din Sfântu Gheorghe semnalau o scădere continuă.

Și interesele economice ale orașului erau șubrede. Nivel scăzut al salariilor, contracte cu profituri mici, clădiri abia întreținute, lăncezeală.

Organizarea Serviciului Economic din primărie se află într-un stadiu rudimentar. Poate că nu reprezenta un țel serios crearea unui cadru suport pentru realizări economice serioase. Primul meu țel când am intrat în primărie, a fost cunoașterea condițiilor existente, apoi transformarea lor pe parcurs în proiecte realizabile. Nu este ușor în astfel de împrejurări, atunci când cei vechi țin la obiceiurile lor, iar cei noi le știu pe toate mai bine decât alții.

În scurt timp mi-am și prezentat concepțiile, dar reorganizarea necesară se lăsa tot mai așteptată, până când, cam după o jumătate de an, ea a fost acceptată sub o formă ciuntită, însă până astăzi continuă să fie un subiect de dezbatere pentru cunoscători.

În esență, concepția urmărește ca interesele economice ale orașului să contribuie cu venituri cât mai mari la buget. Prin urmare, Serviciul Economic trebuie să preia responsabilitatea patrimoniul orașului folosit pentru acest scop, să-l valorifice corepunzător, să se facă contracte de închiriere și de concesiune pe termen lung.

Să urmărească activitatea firmelor de servicii publice pentru oraș, solicitându-le eficiență economică și în același timp, să stabilească o relație corespunzătoare între primărie și principalii actori din viața economică.

Un obiectiv deosebit de important este explorarea și activarea unor noi surse de venit.

Pentru realizarea obiectivelor enumerate, un ajutor semnificativ l-a reprezentat proiectul de hotărâre din primăvară, privind apropierea unei linii de credit, din care ar fi rezultat o sumă de bani semnificativă, la dispoziția primăriei, pentru investiții, pentru achiziționări imobiliare. Imobilele cumpărate la prețul de piață actual, ar fi reprezentat în viitorul apropiat deja, resurse financiare semnificative, constituind baza materială pentru veniturile proprii ale orașului. Din păcate, modificarea condițiilor de creditare nu conduce în această direcție, probabil nici viziunile pe termen lung. Nici în privința acestui subiect nu vedem lucrurile la fel.

5. Ședințele de consiliu

Responsabilitatea și obligația unui consilier orășenesc este să participe la ședințele de consiliu, să vină pregătit, să-și exprime părerea, să participe la luarea deciziilor.

Bineînțeles, membrii consiliul s-au angajat în primul rând, să participe la ședințele de consiliu ordinare lunare. Și asta în așa fel încât să primească materialele ședințelor în intervalul prevăzut de lege, ca să le discute detaliat în comisiile de specialitate, ca să-și formuleze punctele de vedere în ședințele fracțiunii lor de partid, iar la ședințele de consiliu să dezbată proiectele de hotărâre de pe ordinea de zi.

De la începutul activității mele, am participat la toate ședințele de consiliu ordinare care s-au ținut. De aceea menționez, cele care s-au ținut, pentru că au fost mai multe ședințe, care au fost amânate din cauza absentării Primarului.

Despre aceste ședințe amânate a tăcut toată lumea, spre deosebire de ședințele extraordinare care s-au ținut în perioada concediilor, de la care au lipsit mai mulți consilieri de la PCM.

Am lipsit de la patru ședințe extraordinare, una s-a ținut în perioada Paștelui, și alte trei în perioada concediului meu de odihnă, de două săptămâni. Cu fiecare ocazie am intrat pregătit la ședințele de consiliu, cunoscând materialele supuse dezbaterii. Comentariile mele nu erau făcute din dorința de a mă da în spectacol, mi-am exprimat părerea mai mult prin precizări legate de proiectele de hotărâre dezbătute.

Numărul proiectelor de hotărâre inițiate de mine este destul de redus, însă numărul celor propuse și prezentate de mine este mult mai mare, bineînțeles în materialele prezentate nu figurează numele meu, conform interpretării tratării echidistante abordat aici, în timp ce materialele pregătite în subordinea colegei mele viceprimar sunt toate prezentate ca fiind propuse de ea, iar cei din subordinea mea primesc de foarte

multe ori sarcini, eu fiind ocolit, practic eu nu am nimic de a face cu aceste proiecte de hotărâre, cel puțin pe hârtie.

Spre norocul meu, nu râvnesc la lauri statistici.

7. Reprezentant al orașului

Din momentul alegerii mele, am participat la câteva delegații în orașele înfrățite. La început am călătorit în orașele din afara granițelor, cum sunt Királyhelmech, din regiunea de sus (Slovacia) și Magyarkanizsa, în regiunea de sud (Serbia), reprezentând municipiul Sfântu Gheorghe. Aceste comunități sunt foarte mândre de relațiile bune pe care le au cu noi și care se desfășoară pe destul de multe planuri.

În anul 2009, am reprezentat orașul nostru la Kecskemét, le-am solicitat celor de acolo ajutorul pentru realizarea unor concepții economice, adâncirea acestor relații depinde doar de noi. Avem de la cine și avem ce învăța.

Ca și conducător de delegație, am avut grijă ca reprezentarea noastră să nu fie unilaterală, în acest sens am fost însoțit de consilieri aparținând diferitelor organizații, respectiv de reprezentanți ai primăriei.

În 19 septembrie 2009, a avut loc oficierea relațiilor de înfrățire dintre localitatea Kisbucsa de lângă Zalaegerszeg și localitatea Coșeni, care aparține de municipiul Sfântu Gheorghe. Și această delegație a fost condusă de mine, cei din Zala au trăit acest eveniment ca pe o sărbătoare la care a participat și o delegație culturală reprezentativă pentru noi.

Sunt convins că semnificația acestor relații este mai mare decât cea a vizitelor bilaterale, ele contribuie pe lângă cunoașterea reciprocă și la întărirea sentimentului de apartenență comună.

Nu doar ca delegat al primăriei am reprezentat orașul nostru în perioada care a trecut. Am participat în fiecare lună la reuniunile primarilor și viceprimarilor aleși sub culorile Partidului Civic Maghiar, evenimente care au asigurat o bună pregătire și schimburi de experiență interesante. De asemenea, în iunie am participat ca invitat la Congresul FIDESZ, am fost singurul din Sfântu Gheorghe, contrar celor afirmate de Președintele Consiliului Județean la un eveniment organizat în aceeași perioadă în Sfântu Gheorghe.

8. Autonomia

Prin înființarea Consiliului Național Secuiesc, a Uniunii Civice Maghiare, apoi al Partidului Civic Maghiar, a revenit tema diverselor tipuri de autonomie. În locul

promisiunilor mai vechi, a jurămintelor, a sloganurilor din campanie, au apărut dezbateri puternice, referendumuri, ședințe ordinare.

M-a bucurat și faptul că fiind constrâns, UDMR-ul a avut tonalități mai dure în privința problemei autonomiei și asta nu doar în perioada de campanie. Pentru noi, o satisfacție deosebită este faptul că, domnul primar Antal Árpád s-a remarcat printre lideri, subliniindu-și angajamentul față de formele de autonomie.

Autonomia asimetrică, pe care a promovat-o în mai multe rânduri este unul din elementele majore ale programului Partidului Civic Maghiar, deci putem să o interpretăm ca pe un semnal al dorinței sale de apropiere, de cooperare.

Personal, această temă mă preocupă încă din copilărie, ea reprezintă siguranța menținerii identității noastre naționale. Cu toate acestea, nu am devenit un personaj activ mai devreme, ca și alții, dar m-am alăturat la timp celor care au conceput această idee și acum ajut în procesul de realizare.

Ca și consilier la primărie, am fost unul din inițiatorii proiectului de hotărâre referitor la referendumul pentru autonomie, pe care partidul nostru l-a înaintat în două rânduri.

Din păcate atitudinea colegilor noștri de la UDMR, a devenit dependentă de „vântul politic”, astfel și eforturile noastre au fost zadarnice. Cazul pe care îl consideram un caz comun s-a transformat în dezbinare.

Am participat la Adunările Consiliilor Locale din Ținutul Secuiesc, în ambele ocazii am ținut cont de importanța acestei cauze .

Însă, cu regret am luat la cunoștință, că în timp ce la întâlnirea organizată la Miercurea Ciuc de UDMR-CNMT, au participat majoritatea liderilor Partidului Civic Maghiar, replica de la Odorheiu Secuiesc s-a amânat, deteriorând astfel semnificația muncii efectuate pentru această mișcare.

Cireașa de pe tort este faptul că în emisiunea TV care a comentat evenimentele, mișcarea de autonomie s-a deteriorat într-atât încât, secuii care cereau autonomie au fost prezentați de liderul nostru demn de urmat, ca fiind colonizați pe vremea Mariei Tereza.

9. Contribuții , implementări

- În Direcția de Finanțe Publice: - amenajarea birourilor noi, demararea activității acestora
- îmbunătățirea condițiilor de lucru (și prin contribuție proprie)

- Serviciul Economic: - reorganizare parțială, nu a existat interes pentru reorganizarea totală, s-au scos și posturile neocupate din efectivul de personal proiectat, în timp ce la celelalte birouri nu s-a procedat la fel.
 - completarea mobilierului (contribuție proprie)
- Renovarea parțială a clădirilor din cimitirul comun, începerea amenajării cimitirului.
- Renovarea unor clădiri (este adevărat, parțial prin intervenție sub competența mea)
- Lucrări de întreținere la unele clădiri (și cu contribuție proprie)
- Ore de audiențe – și la Casa Comunitară de la Örkő
- Contribuție la autoorganizarea comunității rome, prin cunoașterea problemelor lor.
- Angajarea la muncă a comunității rome – curățirea albiei pârâului Debren, curățenie în zona Şugaş Băi, curățirea pășunilor.

Ar fi putut exista și o continuare, ar putea chiar să mai fie, dar sunt împiedicate de punerile de-a curmezișul – ajutorul ce trebuia plătit pentru cei care au efectuat aceste activități s-a târăgănat luni de zile, iar pentru cei care au lucrat pentru a li se șterge datoriile, până azi ele nu au fost șterse – piedici intenționate – e bună situația veche.

- Susținerea proiectelor pentru îmbunătățirea situației romilor, corelarea, derularea celor în curs.
- Modernizarea coloniei de romi din zona Örkő - pregătirea necesară.
- Avansarea în cazurile de retrocedări de imobile.
- Ajutarea cu sfaturi și idei a celor care se confruntă cu probleme locative.
- Din centrală termică internat – mai târziu primarul jignit a cerut retragerea proiectului
- Schimbarea funcțiunii centralelor termice – una predată ca internat studentesc, în cazul celorlalte dificultăți de transcriere, există piedici formale.
- Valorificarea mai bună a patrimoniului orașului – prin închirierea de terenuri și construcții.
- Studiarea contractelor de concesiune încheiate, reevaluarea lor în interesul orașului.

- Contribuție la crearea de venituri, căutarea de noi surse de venituri, fără să pot participa la cheltuirea responsabilă a acestora.
- Realizarea promisiunilor bune din campania primarului, adaptate la posibilitățile noastre existente
- Atitudine corectă în inițiativele care asigură dezvoltare, împiedicarea acțiunilor contrare interesului general.
Am sprijinit toate inițiativele pentru o investiție bună.
- Inițierea unor proiecte de hotărâre în interesul exploatării mai bune a potențialului economic, respectiv pentru îmbunătățirea imaginii orașului nostru.
- Susținerea formelor de autonomie și ca inițiator.
- Reprezentarea demnă a orașului în țară și peste hotare
- Organizarea protecției muncii și a asigurărilor de sănătate
- Tratarea operativă a problemelor din instituție, sprijinirea personalului pe baza meritelor lor și după posibilități.
- O muncă zilnică onestă

10. Rezultate, concluzii

Deși la prima vedere, atât pentru mine cât și pentru cei din exterior, perioada care a trecut pare a fi una sărăcăcioasă, ceea ce am trăit ca viceprimar aş concluziona-o ca pe o etapă a vieții mele plină de învățăminte, de experiențe serioase și de rezultate.

Rezultatele nu se măsoară doar prin sclipiri de suprafață, prin exhibiționism, prin poezi plătiți pentru odele lor, în bani și în putere.

Este un rezultat și dacă proiectăm o clădire, dar încă nu se realizează, este un rezultat și dacă acoperim gunoiul, chiar și atunci dacă el este înlocuit de altul. De aceea toate acestea reprezintă un rezultat, pentru că s-a născut deja gândul, decizia există, am creat șansa pentru realizarea sa.

Eu consider ca rezultat, faptul că am putut să mă comport omenește cu colegii, fără sperieturi, fără șantajări, fără spionare și turnători, fără să-i împiedic în munca lor, ba chiar ajutându-i.

Am încercat să micșorez problemele oamenilor mici, spunându-le cuvinte bune, cu un sfat, cu o îndrumare, sau cu bani mărunți.

Pârâul Debren este mai curat, mai sunt micile grădini de pe malul Oltului, dispar câteva depozite de gunoi, va mai fi internat din centrala termică.

Eu nu-mi amintesc ca viața mea să fi descurs cândva lin, fără griji. Viața este o luptă cu foamea, cu vremea, cu boala, o luptă unii cu alții. Poate că atunci când ești sătul, îmbrăcat, sănătos și ai pace, viața este mult mai frumoasă. Întotdeauna au fost și sunt încă și azi, oameni care se simt bine doar în hainele lor frumoase, dacă îi văd pe alții îmbrăcați în zdrențe, dacă își întăresc sclipirea puterii prin imposibilizarea altora și pentru toate acestea sunt dispuși să plătească orice preț. Și dacă nu primesc suficient, atunci distrug, nimicesc, ca și Nero care a aprins Roma, pentru că nu a fost sărbătorit cum trebuie.

Astăzi centrul este pavat cu pietre prețioase, asfaltul este neted, dar sub el mizeria din oraș se scurge prin țevi crăpate. Noul Nero, micul Nero nemulțumit, bântuie și aprinde.

Dar focul se stinge, numele lui Nero se reține, Roma este reconstruită.

Nu Nero, DOAR ROMA E VEȘNICĂ...